

Κι' ἐν μέσῳ γδοῦσαν τρομερῶν κι' ἀδιαλείπτων βρόν-
 νά παραμένη μόνιμος [των
 τούτ' ἢ Βουλὴ τοῦ Γούναρη καὶ τῶν σεπτῶν γερόντων,
 ἢ κατὰ πάντα γόνιμος.

Ἐκεῖνη στήν Ἀνατολήν
 τὸ κράτος ἐκραταίωσε,
 ἐκεῖνη καὶ τὴν ἀπειλήν,
 τῆς πείνας ἐματαίωσε.

Μ' αὐτὴν ἐσυνειθίσαμε
 σὰν θρηῖδες τὰ πτέρια,
 κι' ἔμεις καλὰ καθίσαμε
 κι' αὐτὴ πολὺ καλλίτερα.

Κηροῦξέτέ τὴν μόνιμον
 αὐτὴν τὴν περιώνυμον.
 Πνεῦμα προήλθεν ἐξ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ φῶς οὐράνιον,
 μόνον ποῦ δὲν ἐψήφισε κανένα νέον δάνειον,
 γιὰτὶ ποῦ νᾶβρης σήμερα τοιοῦτον πρᾶγμα σπάνιον.

Αὐτὴν τὴν περιώνυμον κανεῖς μὴ τὴν βασκάνη...
 καὶ τί καλὰ δὲν ἔκανε, καὶ τί καλὰ δὲν κάνει,
 μὰ συντομίας ἔνεκα κι' ἐγὼ τὰ παραλείπω,
 ἄλλως τε τὰ διαβάζετε νυχθημερόν' στὸν Τύπο.

Κηροῦξέτέ τὴν μόνιμον, κι' Ἀπόλλων χροσοκόμης
 τὴν πλάσιν ὡς λαμπρύνη...
 ὡς πρὸς τὴν περιφέρειαν εἶμαι κι' ἐγὼ τῆς γνώμης
 πῶς πρέπει νὰ μικρύνη.

Καὶ σήμερα τὸν ἔπαινον θὰ κάμω τὸν προσήκοντα
 στήν σωτηρίαν πρότασιν αὐτῶν τῶν ὀδοῦκοντα,
 καὶ πρέπει νὰ δοξάζωμεν ἔμεις οἱ πειναλέοι
 ὄσους μᾶς φέρνουν κατὰ νοῦν τὰ παλαιὰ μας κλέη,
 καὶ καθεμῆς βλαχόκαλτσας μεγάλας ἀναμνήσεις,
 ποῦ λαχταροῦς καὶ σήμερα νὰ τὴν ξαναμυρίσης.

Κι' ἐγὼ νομίζω, κύριοι, ἴσως κρίσεις τὰς ἀγορίας
 πῶς πρέπει νὰ μικρύνωμεν πολλῶν περιφερείας,
 γιὰτὶ παραμεγάλωσαν σὲ μήκος καὶ σὲ πλάτος,
 ἐνῶ σὰν μούμμα φαίνεται καὶ σκελετὸς τὸ κράτος.

(Ἐίπε τοιαῦτα στήν Βουλὴν μὲ λόγια στρογγυλά
 κι' ἐμνήσθη χρόνων εὐκλεῶν Βουλὴ τρισμακαρία,
 καὶ Μπέηδες ἐπέταξαν τὰ φέσια τῶν ἤηλά,
 καὶ τὸν ἔχειροκορῶτησαν ἀπὸ τὰ θεωρεῖα).

Ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν λογοδοτεῖ πρὸς τὸ κοινόν.

Μᾶς' στοῦ παντὸς τὸν κλύθωνα καὶ τὸν κατακλυσομὸν
 ὁ Φασουλῆς ὁ φουκαράς
 ἀνερευνᾷ μετὰ χαρᾶς

τοῦ Δήμου τὸν παρήγορον Προβπολογισμὸν.
 Τοῦτον ἐφιλοτέχνησε, Μπενάκης ὁ Μανώλης
 καὶ μὲ χαρὰν τῶν Ἀθηνῶν τὸν ἐνωτισθ' ἢ πόλις,
 μὰ καὶ στῆς Δημαρχίας του πάντα τὰ πεπραγμένα
 ἔπαινοι πρέπειν θαφιλεῖς κι' ἀπ' ἑλούς κι' ἀπὸ μένα.